

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1339/2018
27.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Мирослава Манасијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 566/17 од 12.03.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 207/18 од 05.09.2018. године, у седници већа одржаној 27.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 566/17 од 12.03.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 207/18 од 05.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 566/17 од 12.03.2018. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичних дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213. став 1. у вези члана 33. КЗ и лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. и члана 33. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по два месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени ББ је због кривичних дела из члана 344. став 1. у вези члана 33., члана 203. став 1. у вези члана 33., члана 213. став 1. у вези члана 33. и члана 122. став 2. у вези става 1. и члана 33. КЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Виши суд у Врању је пресудом Кж1 207/18 од 05.09.2018. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окр. АА адв. Мирослав Манасијевић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреда

закона из члана 211., 213. став 2. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреде из члана 211., 213. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а у образложењу захтева указује и на повреду одредбе члана 242. став 1. ЗКП, које повреде, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је суд пропустио да утврди одлучне чињенице у погледу кривичног дела из члана 344. КЗ, да у односу на кривично дело из члана 203. КЗ суд није навео ко је власник покретне ствари – мобилног телефона нити је утврдио ко је власник моторног возила, затим анализира исказ сведока ВВ...чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, такође не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић